

De under a) og d) omhandlede udgifter afholdes af statskassen derved, at de nævnte afgifter og gebyrer ikke opkræves hos den pågældende; de under b), c) og e) omhandlede udgifter afholdes, såfremt sagen er eller agtes anlagt i København eller en købstad, af Københavns kommune eller vedkommende købstadkommune og ellers af vedkommende amtskommune, jfr. forordning af 24. oktober 1806 § 3, sammenholdt med forordning af 8. januar 1830, plakat af 10. november 1843 § 2 og lov af 11. februar 1863 § 17, jfr. lov nr. 86 af 15. marts 1939.

Under udgifterne til beneficerede sager henhører ifølge bestemmelsen i retsplejelovens § 456 n de i denne paragraf omhandlede udgifter vedrørende faderskabssager.

3. Afsoning af underholdsbidrag.

Ifølge § 20 i lov nr. 133 af 7. maj 1937 om inddrivelse og sikring af underholdsbidrag afholdes udgifterne ved afsoning af underholdsbidrag som delinkventomkostninger af vedkommende offentlige kasse i den overøvrighedskreds, i hvilken afsoningen fuldbyrdes. Herefter afholdes udgifterne for købstædernes vedkommende af den pågældende købstad og repareres på amtets købstæder, medens udgiften for landkommunernes vedkommende afholdes af amtsfonden.

Staten har i øvrigt overtaget delinkventudgifterne ved lov nr. 166 af 18. maj 1937, og afsoning for underholdsbidrag er herefter praktisk taget den eneste tilbageværende udgift, der afholdes efter reglerne for delinkventomkostninger, jfr. justitsministeriets cirkulære nr. 53 af 27. marts 1940.

4. Omskrivning af realregistre.

Udgifterne ved omskrivning af tinglysningskontorernes realregistre m. v. til nye tingbøger i overensstemmelse med det ved lov nr. 111 af 31. marts 1926 om tinglysning indførte løbladsystem afholdes med $\frac{2}{3}$ af statskassen, medens $\frac{1}{3}$, for så vidt den omskrevne tingbog omfatter ejendomme beliggende i landkommuner, afholdes af amtsfonden, og for så vidt det drejer sig om købstadsejendomme af vedkommende købstadkommune, jfr. lovens § 50, sidste stk., som ændret ved lov nr. 101 af 25. marts 1959 § 8, nr. 17. Alle øvrige udgifter i medfør af tinglysningsloven afholdes af statskassen.

5. Udgifter i anledning af smitsomme sygdomme hos husdyr.

Udgifterne i anledning af smitsomme sygdomme hos husdyr afholdes i de tilfælde, hvor udgifterne

overhovedet betales af det offentlige og ikke af ejeren af husdyrene, efter følgende regler:

a. Udgifterne ved taksation, nedslagning og nedgravning af smittede husdyr samt erstatning til ejeren for tabet ved nedslagning afholdes med halvdelen af statskassen og halvdelen af kommunerne, jfr. § 8, næstsidste stk., i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene.

b. Udgifterne til anskaffelse af desinfektionsmidler til brug ved påbudte desinfektioner, udgifterne ved tilintetgørelse af smittede, døde kreaturers huder, foderstoffer, hør, halm, staldrekvisitter o. lign. samt udgifterne til erstatning til ejere af ikke smittede husdyr for tab ved afspæringsforanstaltninger afholdes med halvdelen af statskassen og halvdelen af kommunerne, jfr. fornævnte lovs § 19, stk. 1-4.

c. Udgifterne til dyrlægers honorarer og befording bl. a. for konstatering af smitsomme sygdomme afholdes udelukkende af kommunerne, jfr. fornævnte lovs §§ 19, sidste stk., og 20, således som sidstnævnte bestemmelse er ændret ved lov nr. 139 af 1. juli 1927 § 2.

d. Udgifterne til erstatning til ejere af smittede husdyr i anledning af påbud om tilbageholdelse af mælk afholdes alene af statskassen, jfr. lov nr. 188 af 1. maj 1923 § 2 og lov nr. 175 af 5. juni 1959 § 8.

e. Udgifterne ved dyrlægetilsyn ved markeder og dyrskuer afholdes alene af statskassen, jfr. lov nr. 197 af 7. maj 1948 § 3.

De udgiftsandele, der efter de foran omhandlede regler påhviler kommunerne, afholdes på landet af amtskommunerne og i København og købstæderne af vedkommende kommunes kasse, hvis udlæg uden for København derefter bliver genstand for fordeling på amtets samtlige købstæder, jfr. lov nr. 156 af 14. april 1920 § 8, næstsidste stk., og § 19, sidste stk. De fornævnte bestemmelser for fordelingen mellem stat og kommune gælder imidlertid kun principielt og begrænses af bestemmelsen i 1920-lovens § 8, sidste stk., hvorefter staten i alle tilfælde for hvert regnskabsår skal godtgøre hver amtskommune den del af amtskommunens samlede udgiftsandele, der overstiger et beløb af 10 øre for hver tønde af amtsrådskredeens hartkorn, ligesom staten skal godtgøre København, købstæderne og de sønderjyske amtskommuner den del af hver af disse kommuners samlede udgifter, der overstiger et beløb af $2\frac{1}{2}$ øre pr. indbygger i kommunen.

Da landets samlede hartkorn er ca. 376 000 tønnder, og da antallet af indbyggere i København, købstæderne og de sønderjyske amtskommuner er ca. 2,2 mill., kan kommunernes samlede andel af disse udgifter i et enkelt år aldrig overstige ca.